

ASIGURARILE IN GERMANIA

Asigurările contra invalidității și bătrâneții

Guvernul imperial printr'un ante proiect, publicat în 1887, ș'a făcut cunoscut vederile sale asupra asigurării obligatorii contra invalidității și bătrâneții.

Acest proiect prezintă un interes deosebit din cauza deosebirei sale cu legea din 1889. Ei institue o dare uniformă a pensiunii, cea-ce a fost foarte viu criticat și modificat, și recurgea pentru organizarea asigurării, la corporațiunile instituite prin legea de la 1884, pentru asigurări contra accidentelor, cea-ce n'a fost primit de aceste corporațiuni.

În noul proiect, sistemul repartizării a fost părăsit și s'a adoptat principiul capitalizării, care consista a crea imediat capitalul necesar pentru acoperirea riscurilor. Acest sistem reclamă la început sarcini mai grele de cât în sistemul repartizării, după câți-va ani însă, ele sunt aceleași și curând devin mai mici. Cu toată prudența sa consiliul superior al industriei (Volkswirtschaftsrath) și mai multe asociațiuni industriale îl refuzară. I se imputa de a immobiliza capitaluri enorme. Guvernul n'a voit a transige însă și sistemul capitalizării a trecut în lege.

Obiectul legii din 1889 este îndoit: a se da pensiuni, 1) persoanelor lovite de invaliditate prematură; 2) (persoanelor care au atins 70 ani. Este

considerat ca invalid, or-care ar fi vârsta, or care asigurat care dintr'o cauză oare-care nu mai e în stare a câștiga un salariu echivalent cu a șasea parte dintr'o sumă, care ceprinde: salariul mediu a celor de pe urmă cinci ani, plus salarul mediu al salahorilor din localitate socotit oonform legii asupra asigurării contra boalei.

Legea coprinde persoanele următoare de la 16 ani în sus: 1) lucrători, ajutoare, calfe, ucenici sau servitori, întrebuințați cu salar sau leafă; 2) impiegați de comerț, precum și comiși și ucenici (afară de cei ocupați în farmacii) care nu au un salar mai mare de 2000 mărci anual, 3) persoanele întrebuintate cu salar în navigațiunea maritimă, sau fluvială.

Consiliul federal are drept a întinde această obligațiune și asupra: 1) asupra întreprinzătorilor care nu ocupă regulat mai puțin de un lucrător salariat; 2) țără a avea în vedere numărul lucrătorilor întrebuințați de ei, la lucrătorii, lucrând la domiciliu în socoteala patronilor, la produse industriale.

Funcționarii și impiegații publici care au drept la o pensiune sunt dispensați, de asigurare precum și persoanele afiliate la unile case pentru care legea stabilește prescripțiuni și cere garanții, particulare, pentru asigurarea în contra bătrânețe.

Legea crează instituțiuni speciale care coprinde mai multe comune formând o mare circumscripțiune

fie mai multe circumscripțiuni administrate împreună, fie chiar un stat sau mai multe state. Sediul instituțiunii de asigurare fiind hotărât, toți cei ce exercită industria lor în resortul ei îi sunt obligatoriu afiliați.

Aceste instituțiuni au persoanalitatea civilă. Averele lor servește de garanție creditelor; la ocaziune, autoritățile comunale sau provinciale complectează această garanție. Cade de asemenea în sarcina acestor autorități de a face avansul cheltuelilor de prima instalare.

Instituțiunea de asigurare contra invalidității și bătrâneții are patru subdivisiuni care lucrează în virtutea unui statut: *direcțiunea, comitetul, consiliul de supraveghere, experți tribunalul arbitral.*

Direcțiunea, este corpul de funcționari publici numiți pentru a administra instituțiunea. Ei sunt aleși de autoritatea administrativă competentă, dar sunt plătiți de societatea de asigurare.

Comitetul, este corpul reprezentării al intereseșilor în instituție de asigurare. El coprinde acelaș număr de patroni și de lucrători cel puțin cinci din fie care categorie, care sunt aleși de comisiunile administrative ale caselor de bolnavi autonome, ale asigurării comunale, și alte corpuri constituite, după regulile stabilite de fie care stat, pentru a da o reprezentare echitabilă fie cărei clase de interesați. Pe cât e posibil organismul asigurării contra boalei trebuie să servească de baza acestei reprezentări, dar de oare-ce numărul celor asigurați contra boalei, cu toată extensiunea dată legii din 1892, este inferior celor asigurați contra invalidității și bătrâneții, a trebuit să se complecteze reprezentarea. În fie-care resort administrația regulează formalitățile de alegere, condițiunile de elegibilitate, etc.

Consiliul de supraveghere, este reprezentarea patronilor și lucrătorilor asociați, ca și Comitetul, dar pe când comitetul nu se întrunește de câțăr și pentru a lua măsuri mai generale, Consiliul, de supraveghere participă la administrațiunea instituțiunii, exercitând o supraveghere continuă asupra actelor funcționarilor. Consiliul de supraveghere e compus de un număr egal de lucrători și de patroni.

Expertii sunt corespondenți legali ai instituțiunii de asigurare. *Statul* este actul constituțional al

instituțiunii de asigurare, el este redigeat de comitet, dar legea nu îi lasă deplină putere, aprobarea oficiului imperial, afară de recurs la Consiliul federal îi este necesară pentru a face valabile deliberațiunile comitetului.

Există cel puțin *un tribunal arbitral* pe resort de instituțiune de asigurare. El să compune dintr'un președinte care este inamovibil și de un număr egal de supleanți patroni și lucrători. Numărul supleanților nu poate fi mai mic de patru, ei sunt aleși respectiv de patroni și de lucrători.

Președintele este numit de autoritatea centrală. Toate aceste funcțiuni imploră răspunderi și sunt în general gratuite, nu se poate însă refuza nici una din aceste funcțiuni fără a se espune la amenzi care pot merge până la 1000 mărci.

Statele, ca unile ce ieau parte bănește, la instituțiuni sunt reprezentate prin câte un comisar în fie-care adunare a instituțiunii coprinzând și tribunalele arbitrale.

Resursele acestor instalațiuni sunt date de imperiu, de patroni și de lucrători. Imperiul intervine când să constitue asociațiunea; el dă atunci, în fie care an, până la mórtea beneficiarului, o sumă fixă, care se adaogă pe lângă acea plătită de instituția de asigurare din fondurile pe care le-a construit prin versămintele patronilor și lucrătorilor. Aceste versăminte sunt septămânale și egale pentru amîndouă părțile și sunt plătite de patroni cari le rețin din salarii.

Cotizațiile variază după regiuni și sunt proporționale cu salariile, ele sunt fixate pe termen de zece ani; ele să revizuesc din cinci în cinci ani. Prin această fixare, instituțiunea de asigurare trebuie să compenseze probabilitățile veniturilor și cheltuelelor care să ivesc în circumscripțiunea sa. Legea pune niște reguli care permit până la un punct a evalua aceste probabilități.

Legea cere o oare care durată de participare a interesașilor, așa nu numai condițiunile de invalid trebuie să îndeplinite, dar trebuie ca cel ce reclamă o pensiune să fi plătit cinci ani de cotizațiuni, de asemenea pentru a avea pensia de bătrînețe nu ajunge a avea vârsta de 70 ani, mai trebuie a fi plătit încă 30 ani de cotizație. Anul de cotizație se consideră compus de patru zeci și opt de săptămîni

Dispense de cotizație să acordă pe timpul de

boală, bine constatată sau pe timpul serviciului în marină.

Femeile lucrătoare sunt supuse la obligativitatea asigurării părăsind industria, ele pot reclama jumătatea vărsămintelor, dacă au plătit cotizații cel puțin cinci ani, aceiași regulă să observa și pentru văduvă și orfani. Legea prevede cheltuielile: cheltueli de administrație, vărsămintele la fondurile de rezervă și valoarea în capital a părților de pensie care i cad în sarcină.

«Valoarea în capital» stabilește diferența între organizarea financiară a asigurării contra accidentelor, în care să repartizează între afiliați sarcinile anuale ale rentelor de plătit și cea a asigurării contra infirmității, în care să cere versămintul capitalurilor necesare pentru plata rentelor viitoare. Cheltuielile de administrație copriind plata lefurilor funcționarilor și rambursarea cheltuelilor făcute de funcționari delegați de direcțiune, membrii comitetului etc.

Fondul de rezervă, după prima perioadă de zece ani, trebuie să fie de a cincea parte din valoarea capitalizată a pensiunilor care, după prevederi, vor cădea în sarcina asociațiunii în timpul perioadei. Și dacă societatea s'a înșelat în calculele sale, vărsămintele vor trebui să fie majorate în cele lalte perioade.

Pensiunile de plătit au fost împărțite în patru clase, luându-se ca bază salariile anuale:

- Clasa I, până la 350 mărci inclusiv
- Clasa II, de la 350 până la 550 mărci
- Clasa III, de la 550 până la 850 mărci
- Clasa IV, peste 850 mărci.

Această împărțire în clase simplifică foarte mult legea, căci ajunge ca instituțiunea să facă cu circumscripțiunea sa recensămintul lucrătorilor supuși asigurării cu indicațiunea salariilor.

Legea utilizează pentru aceasta organismele care funcționează deja pentru cele lalte asigurări. Să scie prin urmare cîți asigurați vor plăti cotizațiile fie cărei clase și ținînd seamă de perderile ce pot fi lesne evaluate aproximativ, cu ajutorul tabelor de boale, de mortalitate și de matriculele armatei, să pot fixa veniturilor pe care le vor da cotizațiile, pe o bază unitară determinată.

Pentru a fixa această bază, trebuie a se sci ce

pensiuni se vor atribui. Legea este foarte precisă în această privință: pensiunea de invalid copriinde mai întăiu o sumă fixă de 50 mărci pe care o plătesce Imperiul, apoi o altă sumă fixă de 60 mărci pe care o varsă institutul de asigurare. La aceste sume se adaogă o altă sumă, variabilă după numărul săptămănelor de cotizațiune și după clasa asiguratului, care este de asemenea plătită de instituția de asigurare pe baza următoare.

In clasa I . . .	2	pfenigi
» II . . .	6	»
» III . . .	9	»
» IV . . .	13	»

pe săptămână de cotizație.

Pensiunea de bătrănețe copriinde o sumă de 50 mărci plătite de Imperiu.

Contribuția instituției este proporțională cu numărul săptămănilor de cotizație cu maximum de trei zeci ani, adică de 1,410 septămăni, și ea se calculează pe bază:

In clasa I de . . .	4	pfenigi
» II . . .	6	»
» III . . .	8	»
» IV . . .	10	»

Dacă asiguratul a vėrsat mai mult de 1410 septămăni de cotizație în deosebite clase de salar, să face calculul pe cele 1410 septămăni pentru care cotizațiile cele mai urcate au fost plătite.

Sistemul vėrsămintelor, după legea germană, este foarte original.

Or ce lucrător trebuie să aibă o *cartă-chitanță* valabilă pentru 47 de septămăni de cotizații. Această carte arată anul și data emisiunii sale și poartă numărul de ordine al asiguratului. Fie care instituție de asigurare emite timbre mobile cu indicațiunea valoarea lor. Patronii cumpără aceste timbre, le lipesc pe carta-chitanță și le anulează. Costul lor este reținut din salar. Timbrele se lipesc în fie care săptămână. Dacă asiguratul n'a fost ocupat în cursul săptămănei de acelaș patron, cotizația săptămănei este vėrsată de patronul care a ocupat pe asigurat cu începutul săptămănei. Nici o observație nu se face pe cartea lucrătorului.

Inregistrarea cărței, face obiectul unor dispozițiuni foarte minuțioase și garantează pe proprietarul ei, în caz de pierdere, distrugere etc.

Legea prevede formalitățile de regularea drepturilor la pensie precum și dispoziții transitorii pentru a permite executarea imediată a legii.

Legea pusă în aplicare în 1896, ar fi dat drept la pensie de invalid în 1896 și la pensie de bătrâneți tocmai în 1921 prin dispozițiile transitorii s'a dispus că asiguratul care va fi plătit cel puțin un an de cotizații și va deveni invalid cu cei d'întăiu cinci ani, perioada preparatorie va fi redusă cu numărul de săptămâni în care el va fi fost ocupat la un lucru care da naștere obligațiunei asigurării, un alt articol prevede pentru asiguratul care a trecut de 40 ani, în minutul intrării în vigoare a legii, și care, în cei trei ani înaintea acestei intrări în vigoare, a fost ocupat 141 săptămâni la o muncă dând naștere obligațiunei de asigurare, perioada preparatorie este redusă cu atâți ani de cotizație câți ani are peste 40 ani.

Aplicarea legii din 22 Iunie 1889.

Trei zeci și una de instituțiuni de asigurare au fost create în Germania pentru executarea legii din Iunie 1889.

Până la 1925 legea nu va fi de cât în perioada transitorie, de oare ce tocmai la această dată se vor acorda primele pensii de bătrânețe.

În primul exercițiu, în 1891, sau acordat 132,667 pensii de bătrânețe și numai 44 rente pentru invalizi. În 1892 nu sa acordat de cât 42,028 pensii de bătrânețe, rentele pentru invalozi să urcă la 17,638. În 1893 pensiunile pentru bătrâni să reduc la 31,045, pe când acelea pentru invalizi să urcă la 35,064.

Mai mulți ani sunt încă necesari pentru a ajunge la cifre medii și stabile.

Eată rezultatele exercițiului anului 1893:

Membrii direcțiunilor	147
Membrii supleanți.. . . .	28
Impiegați de biurou	880
Personalul subaltern	75
Membrii comisiunilor	618

Experți	60 300
Controlori	297
Tribunale arbitrale.	606
Birourile pentru vinderea timbrelor	8914
Casa de boale pentru incasarea cotizațiilor 4642	
Administrațiuni publice cu acelaș scop	2862

Cheltueli

Indemnități plătite

a) rente pentru invalizi	2.797.596,06	mărci
b) rente pentru bătrâni	13.336.163,56	—
c) capital	963,00	—
d) îngrijiri medicale.	107.179,21	—
Total	16.241.901,82	

Cheltuelile de administrație

curente	3 765.547,00	mărci
Controlul	503.210,55	—
Cheltueli de anchetă etc.	494.800,84	—
Vărsăminte la fondul de rezervă	6.371.534,81	—
Total cheltuelilor	27.376.995,02	—

Venituri

Cotizații dobânzi etc	95.735.765,73	mărci
Excedent	68.358.770,71	—
Casa la finele lui 1892	138.402.040,88	—
1893	206.800.811,59	—
totalul rezervelor	19.726.694,48	—

Capitalul institutului lor de asigurare la finele lui 1893 226.587.506,07.

Fondul constituit la finele anului 1893 nu este destinat numai la serviciul rentelor viagere, el trebuie încă să facă față creșterii de cheltueli care se va produce prin crescerea naturală a rentelor în timpul primei perioade a cotizațiunilor și a restituțiunilor parțiale a vărsămintelor ce vor trebui făcute femeelor măritate, precum văduvelor și orfanilor.

După socotelile făcute capitalul pentru acoperirea rentelor viagere care au început în perioada 1891—1893, a fi. de 107.867.399 mărci. Să pare deci, că încasarea actuală ar fi mai mare cu vre 100 milioane mărci. Aceasta este însă numai o aparență, din cauza multor ce-

rieri cari să fac mai târziu și care dau loc la pensuni cu efect retroactive pentru anii precedenți.

Media pensiunilor acordate este interesantă de cunoscut, pentru că ea arată efectul util al asigurării.

I. Pentru invaliditate, în 1891 de — 113 mărci 35

1892 de — 114 — 62

1893 de — 117 — 41

IV. Pentru bătrânețe în 1891 de — 126 — 66

1892 de — 128 — 88

1893 de — 131 — 48

Sarcinile ce Imperiul a avut a suporta sunt:

în 1891 de — 6.049.848 mărci 41

în 1892 de — 8.971.072 — 04

în 1893 de — 11.261.653 — 01

Cotizațiile au fost:

în 1891 de — 427.182.950 mărci

în 1892 de — 424.418.503 —

în 1893 de — 428.583.697 —

Presupunând că fie-care asigurat a versat numărul mediu și obligatoriu de 47 săptămâni de cotizații ce ajunge la numărul de 9.118.802 asigurați.

Cotizațiile medii pe săptămână au fost:

în 1891 de 20.81 pf.

în 1892 de 20.86 —

în 1893 de 20.97 —

